

Ch ng 3

Lúc này ã qua gi n tr a, nh ng ngay c b a sáng Phùng Nh t Nh t c ng còn ch a n. T trong thang máy b c ra, u óc cô b ng ch nh choáng. Th ng ngày, cô có thói quen n ba b a úng gi , ây chính là tri u ch ng c a h ng huy t.

Cô v i vàng ng i vào phòng ngh l u m t, m t m i nh m m t l i, thò tay vào túi l c tìm n.

V a l n c k o cao su trong túi thì bên gh bên có ng i ng i xu ng. Ti p ó, c tay c a cô b ng i ó n m l y, rút ra kh i túi, m t ly u ng m nóng c t vào tay cô.

Phùng Nh t Nh t ang nh nh i m hôi b ng m to m t, qu nhiên là Th m Hiên.

Bên trong chi c áo blouse tr ng, bác s Th m còn m c áo blouse xanh nh t, chi c áo ph u thu t h p đ n khi n u óc ng i ta tr nên m h . Ngón tay thon dài p c a anh c m ng hút r i c m vào h p trà s a, nâng tay cô lên, a n mi ng cô, “M t em tr ng b ch r a r i kìa. ng nói gì c , t t u ng i.”

Trà s a nóng v ng tr t thích h p xoa d u nh ng khó ch u do tri u ch ng h ng huy t gây nên. M t th y m i th đ n đ n sáng rõ, Phùng Nh t Nh t c ng th phào nh nh m.

Th m Hiên b t chéo chân, m t tay t vào l ng gh t a cô ang ng i, t th m ám nh ng l i vô cùng t nhiên. Anh c ng không nói gì, ch nhìn cô b ng ánh m t c ý, nh ng nhi u h n c là s d u dàng.

B n bè u thích trêu ch c tính cách nhất gan nh th c a cô, nh ng Th m Hiên c m th y cô nhút nhát nh v y r t thú v . M i l n th y không tho i mái, cô luôn nhìn anh b ng ánh m t ho ng h t, b t an l i vô cùng tin t ng, t a nh lúc y cô ch c n anh, ch tin t ng anh, anh nói gì cô c ng s làm theo. Nh ng giây phút nh th luôn khi n Th m Hiên c m th y ngh nghi p bác s qu th tr t tuy t v i.

Ch ng h n nh lúc này, cô ngoan ngoãn u ng trà s a, tr m l ng mà ng t ngào. Anh v a tr i qua m t ca ph u thu t nguy hi m, th ch t và tinh th n u không c tho i mái cho l m, nh ng trông th y cô ngoan ngoãn nh v y, nh ng m t m i ó b ng ch c không cánh mà bay.

Lòng bàn tay Th m Hiên ch t ng a ngáy, anh a tay lên vu t ve mái tóc cô.

U ng c n a c c trà s a, Phùng Nh t Nh t ã kh e h n nhi u, cô a tay g t tay Th m Hiên xu ng, chau mày li c anh.

Th m Hiên c i, “Anh v n còn chút vi c, em i anh n a ti ng n a c không?”

“Không c n âu, anh c làm vi c c a anh i”, Phùng Nh t Nh t t ch i ngay l p t c, “Em ph i v công ty g p, sáng nay còn ch a xin ngh . L n t i g p nhau r i nói chuy n ti p nhé! Em còn n anh m t b a c m n a.”

Nét m t m i và l i t ch i c a cô quá rõ ràng, còn Th m Hiên l i th c s có vi c quan tr ng c n làm, m i ng i u là ng i tr ng thành, thông c m v i nhau chút chuy n c n con này là i u c n thi t, nên anh c ng không v n v ã n a.

Ti n cô ra n c ng, Th m Hiên v v vai cô, “Em ng lo l ng, b nh vi n này là c a Th nh Th a Quang, vi n tr ng là anh, chuy n l n này, T Gia Th không làm gì c em âu.”

Phùng Nh t Nh t nói l i c m n r i quay ng i r i kh i. Bi u c m c a cô không có chút c m ng nào. Vi n tr ng Th m ng ó nhìn bóng hình càng lúc càng khu t l p trong lòng b t u hoài nghi: L nào anh th t s ã già, không còn s ch p d n n a?

V a v n công ty, Phùng Nh t Nh t ã g i i n cho T Th i, k toàn b cu c h i tho i gi a cô và T Gia Th trong phòng b nh.

“T không có ý nh l y Th m Hiên ra làm lá ch n, nên c u c u xin Lão i giúp t , ch có anh y m i có th bu c T Gia Th u hàng c thôi!”

“C u yên tâm i, c giao h t cho Th nh Th a Quang!”, T Th i m b o, r i l i ng p ng ng, “T Gia Th làm nh v y có ph i là mu n tìm c tái h p v i c u không?”

“B n t ch a t ng bên nhau thì l y âu ra chuy n tái h p?”, Phùng Nh t Nh t c t gi ng chua chát, “C u không bi t hôm nay t ã m t m t th nào âu.”

Nh ng t ng r ng có d ng khí g p l i tình yêu, b anh h ng h hai ti ng ng h còn ng c ngh ch ch a ch u hi u ra, ph i n khi ng tr c m t cô gái tr tu i xinh p Tr nh Phiên Phiên, Phùng Nh t Nh t m i nh b ng i ta giáng cho m t cái b t tai mà t nh tảo l i. Phùng Nh t Nh t c a n m hai m i tu i không x ng v i T Gia Th c a n m hai m i tu i. Tám n m trôi qua, gi ây anh còn có nhi u l a ch n t t h n c n m ó, mà tu i thanh xuân c a cô, th duy nh t x ng v i anh nay ã không còn n a.

Khi ng nhìn anh c i ùa nói chuy n v i Tr nh Phiên Phiên y hào h ng, cô th t hy v ng mình có th ch t ng t c kh c cho r i.

Th nào là x u h gi n d mu n ch t, th nào là m t h t can m, hôm nay cô ã c l nh giáo.

Sau m t h i an i Phùng Nh t Nh t, T Th i nói vài câu r i cúp máy. Phùng Nh t Nh t x c l i tinh th n, x lý công vi c còn t n ng c a bu i sáng, lúc g i i n cho tài v l i c thông báo là chi phi u c a Th nh Th còn ch a t i.

Phùng Nh t Nh t nh l i c nh t ng lúc l y chi phi u t i Th nh Th ngày hôm qua, c m th y au u, bò toài trên bàn làm vi c.

Chuy n khi n cô au u nh c óc h n v n còn phía sau.

Ng i c a phòng Tài v bên Th nh Th nh n c i n tho i thì p a p úng, ngày hôm sau t nhiên l i nói v i cô r ng t m chi phi u ó ã c T Gia Th cho ng i n mang i r i. Phùng Nh t Nh t há h c mi ng, còn ch a ph n ng k p, ám ng i trong oàn lu t s c a T Gia Th ã l n l t kéo n, làm ra v khách sáo a th g i c a lu t s cho cô.

Lúc b nhvi n, T GiaTh ã b m t th i c quan tr ng, b Th nh Th a Quang a n ch Th m Hiên, không th gi trò b p b m v i tình tr ng th ng tích c a mình c nên anh quy t không c p n v n thân th b th ng, ch nói v tai n n này ã làm cho anh b l m t m i làm n l n, nên ng i gây ra tai h a ph i b i th ng chi phí t n h i v tinh th n.

Chiêu này th t quá vô liêm s ! Làm l m t c a anh bao nhiêu ti n? Dù sao thì c ng ã không ki m c r i! ây ch ng ph i là tùy ý cho con s t là anh há mi ng ngo m hay sao? Có tr i m i bi t t n h i tinh th n c a anh là bao nhiêu!

Phùng Nh t Nh t nh n c th c a lu t s , t c t i n m c toàn thân run r y, cô quay ng i, xông m t m ch n b nh vi n.

L n này, không c n cô i hai ti ng ng h , tr lý i m m i cho đi n xu t c a T GiaTh c ng v n phô tr ng thanh th m t h i, nh ng không a tay ra ng n c n n a. Phùng Nh t Nh t thu n l i hùng h xông vào.

Nghe ngóng c tình hình t b o v , Th m Hiên l p t c ch y n. Khi anh y c a vào, hai ng i trong phòng ang cãi nhau m .

T tr c t i gi , Phùng Nh t Nh t ch a t ng cãi nhau v i ai, m t là vì t c gi n nh h ng n thân th , hai là, s i ph ng quá khích s t n th ng n mình. ây là l n u tiên Th m Hiên th y b d ng gi ng nhanh múa vu t c a cô.

Dáng v ung dung th n nhiên cùng m y l i không m n không nh t mà T GiaTh tu luy n trong m y n m tr l i ây c ng m t hút, gi ng anh r n m i

lúc m t cao. Ti ng gào thét cách m t gi ng b nh ném v i ph ng l n n Th m Hiên, ánh cho m t tr n! T t nh t là ánh cho anh chàng ó thành u heo luôn!

Nh ng dù gì anh c ng không còn là T Gia Th c a ngày tr c n a.

Anh bình t nh l y i n tho i ra, g i m t cu c, “Anh Th a Quang, gi anh n b nh vi n m t chuy n i, em có chuy n mu n nói”, anh tr ng m t nhìn Th m Hiên r i nói v i Th nh Th a Quang u đây bên kia.

Th m Hiên a Phùng Nh t Nh t, ng i ang d n bình t nh tr l i n ng i trên sô pha phía xa, r i quay l i, ng i đi n v i T Gia Th , gi ng i u ôn t n, “Quân c u vi n? Sao không g i cho ch gái c u y? Ngoài ch gái c u ra, gi a tôi và c u r t ít ng i s ng v phía c u, ch ng ph i sao?”

Th m Hiên có ôi chút t c gi n, lúc này l i l c ng tr nên cay c.

Còn T Gia Th l i c i thích thú, “Anh c m th y Th nh Th a Quang s ng v phía anh sao? V y, n u Th nh Th a Quang bi t n m ó anh t ng thích v c a anh y... anh nói xem, anh y s giúp anh ?”

Ý c i trên m t Th m Hiên tho t cái v t t t, v d u dàng ung dung trong m t c ng tan bi n. Phùng Nh t Nh t ang ng i phía sau không dám tin, hét l n, “T Gia Th !”

T Gia Th không thềm ý n cô, c nhìn Th m Hiên ch m ch m, v m t châm ch c, c i vô cùng x u xa.

Th nh Th a Quang i cùng T Th i, lúc b nh t i n i, phòng b nh yên t nh n d th ng. T Gia Th và Th m Hiên nh hai con đả thú ng i đi n nhau, ng n cách b i m t chi c gi ng, s c m t v n c coi là bình th ng. Còn Phùng Nh t Nh t m t bên, th n s c l i u ám, ho ng lo n nh s p n ngày t n th .

T Th i v a b c chân vào ã nhào t i h i, m t câu h i th m bình th ng thôi nh ng suýt n a khi n Phùng Nh t Nh t r i n c m t.

T Th i th y b n t t c a mình thành ra nh v y, vô cùng t c gi n dù tính cách có d u dàng n âu c ng không ki m ch c mà phát cáu, “T Gia Th ! Anh quá áng quá r i y!”

T Gia Th nh ch môi nh m mi ng thì Phùng Nh t Nh t b ng c p l i, gi ng i u n l nh, “T Gia Th , anh có chuy n gì thì c nh m vào tôi ây này, n u anh làm t n th ng n b n c a tôi... tôi s h n anh c i!”

Cô ng i trên sô pha trong góc t i, ôi m t l p lánh n c nh b nh nhâ b s t cao, dáng v không c bình th ng.

T Gia Th th y cô nh v y, c i l nh m t ti ng, “Ai thềm ch !”

Môi cô run run, có l là không có gì u l i bèn im l ng.

Trong lòng T Gia Th tho i mái h n m t chút, anh quét m t qua m t vòng ng i trong phòng, chau mày nói v i Th nh Th a Quang, “Anh Th a Quang, anh nên nghiêm túc qu n lý b nh vi n này c a mình i. Có ng i t d ng xông n phòng b nh, nh h ng n vi c ngh ng i c a em, vi n tr ng b nh vi n còn ch y t i n i giáo cho gi c n a.”

Th m Hiên b ng b t c i, có v nh châm ch c, l i có v nh t gi u, r i quay ng i b i. Khi anh l t qua Phòng Nh t Nh t, cô v i b óc lên trên m t b c, cu ng cu ng, s s t nhìn anh, d ng nh mu n gi i thích gì ó. Nh ng l n này, Th m Hiên ch ng li c cô l y m t cái, m t không chút c m xúc, i th ng ra ngoài.

Th nh Th a Quang ôm cô v bé nh lòng ang vô cùng c m ph n c a mình, d u dàng c n d n, “Em a Phòng Nh t Nh t xu ng l u ngh ng i tr c i, anh nói chuy n v i Gia Th . Yên tâm, không có chuy n gì âu!”

T Th i nhìn anh b ng ánh m t tin t ng, r i l i hung h ng tr ng m t v i T Gia Th , sau ó m i điều cô b n thân ra ngoài.

i v i T Gia Vân, Th nh Th a Quang ch ng mu n dây vào, nh ng v i T Gia Th l i coi nh em út trong nhà. Nhi u n m nhìn T Gia Th tr ng thành, Th nh Th a Quang hi u tính cách c a anh. Th i gian m y n m có th bi n m t ng i tr thành m t b d ng khác, nh ng trái tim c a con ng i không d dàng i thay nh v y. Phòng Nh t Nh t v a ra kh i phòng b nh, nh ng h i h n, c m gi n ph c t p an xen ánh lên trong m t T Gia Th khi n Th nh Th a Quang b ng hi u ra t t c .

Khi không còn nghe rõ ti ng b c châm m c a ng i r i kh i n a, T Gia Th n n lòng gi n d ng i trên chi c gi ng b nh l n x n, ch ng hai chân lên, khuôn m t khô i ngô tu n tú ch t y t c t i, bu n bã.

Th nh Th a Quang chê gi ng b a b n không ng i xu ng, bèn ng nói v i T Gia Th b ng gi ng hòa nhã, “Chi phi u c u kh u tr anh ã cho ng i b sung r i, l y danh ngh a c a c u a n công ty Phòng Nh t Nh t. Chuy n này n ây là ch m d t. Gia Th , ng làm lo n lên n a.”

T Gia Th lúc này s c m t ã d u i. Anh li c nhìn Th nh Th a Quang, ch m rãi nói, “Anh Th a Quang, em b ng i ta âm xe trên a bàn c a anh,

anh không òi l i công b ng cho em, còn mu n chèn ép em ? Không ph i chúng ta s p tr thành i tác c a nhau sao? Chút thành ý này c a Th nh Th th t quá thi u sót r i y.”

“T Gia Th , c u úng là ã có b n l nh r i, l i còn uy hi p c tôi n a?”, Th nh Th a Quang b T Gia Th ch c t c, phá lên c i, chau mày a m t nhìn ng i àn ông ang n m ngang trên gi ng.

T Gia Th a tay che m t gi ng nói r u r , “... Em xin l i!”

T c nh n l i v n nhanh nh x a, công l c làm n ng t v y u u i ngày càng tỉ n b , Th nh Th a Quang ch ng bu n so o, nh ng c ng không khách sáo, “Phùng Nh t Nh t lái xe t c ch ng khác gì xe p, m t tr m mét phía tr c có xe cô y ã gi m t c r i. N u không ph i c u canh ó r i lao ra t ng t, cô y có th tông vào uôi xe c u sao? Gi u óc cô y ang r i r m, c u mu n i cô y nh th n l i, t mình ngh ra, hay là tôi ph i l y camera giám sát ném vào m t c u, n lúc ó c u mu n làm th nào? Ch ng l c u th t s có ý nh k t thù v i cô y hay sao?”

T Gia Th l y tay che m t, không lên ti ng.

Th nh Th a Quang ng ng m t lát, r i l i càng l n ti ng, “Th m Hiên ã m r ng vòng tay v i Phùng Nh t Nh t t lâu r i. Tr c kia, Phùng Nh t Nh t còn do d không quy t, bây gi c u làm v y ch ng ph i là càng y cô y vào lòng Th m Hiên hay sao? Gia Th , n u c u th t s không mu n dây a v i cô y n a, thì c ti p t c làm lo n i. Tôi không qu n c c u, nh ng tôi nói cho c u biết, h là vi c khi n T Th i không vui tôi nh t nh s qu n. C u và Th m Hiên, ai khi n T Th i không vui ng i ó chính là k ch c a tôi.”

Th nh Th a Quang v a m v a xoa, có tình có lý. T Gia Th b tay che m t ra, con ng i en t át ch p ch p vài cái b ng h i, “Do d không quy t? Th t sao?”

Câu nói ch ng u ch ng uôi, Th nh Th a Quang ng m ngh m t lát m i hi u c là anh ang nói n chuy n gì, b ng b t c i, “Tr c m t, hai ng i ó v n ch a thành ôi, n u không ph i Phùng Nh t Nh t do d không quy t, ch ng l l i là Th m Hiên?”

ng nhiên không th là tên qu già háo s c thích ng tay ng chân Th m Hiên kia c! T Gia Th b t ph t d y.

Th nh Th a Quang v a th y anh th l ng th n s c, v i ch p ngay c h i, “Th này i, t i hôm t t Nguyên tiêu n nhà anh n b a c m! Anh b o T Th i g i c Phùng Nh t Nh t n, chúng ta t t p nh tr c kia. Lúc ó, hai ng i c ng ã bình t nh l i, có vi c gì thì nói cho rõ ràng ra là c r i.”

T Gia Th v i tay l y cái g i mà Phùng Nh t Nh t v a p vào anh h i nãy, ôm b ng hai tay, vùi m t vào g i, gi ng i u u xiu, “Cô y ch u n sao?”

“Tôi t có cách”, Th nh Th a Quang v v vai anh, ng d y i ra ngoài.

Phùng Nh t Nh t g i Th nh Th a Quang m t ti ng “Lão i”, cho th y s sùng bái và tin t ng c a cô i v i Th nh Th a Quang ã v t xa nh ng ng i khác, cho nên khi b T Gia Th trêu t c, cô không h s hãi mà ch n i gi n lồi ình, nh t th i kích ng mu n ch y n phân bua v i Lão i nh ng không ng l i làm liên l y n Th m Hiên.

Cô g i i n tho i xin l i Th m Hiên nh ng g i hai l n mà anh ch nói m t cách i m nhiên mà v i vàng: “S p có ca ph u thu t, r t b n.”

Anh gi n, Phùng Nh t Nh t c m th y ch c ch n là nh v y. Cô vô cùng áy náy, dù b Th m Hiên ph t l c ng ch ng chùn chân, ch ch m ch m canh ng h g i i n cho anh.

Dù sao thì Th m Hiên không ph i là T Gia Th , không d d dành nh v y. n l n th ba, thái c a anh m i nh bình th ng, gi ng vang vang, “Em không c n ph i áy náy nh v y, chuy n c u y nói c ng không ph i là b a t, chuy n anh t ng làm, anh th a nh n.”

“Không ph i... là em t ng h a s gi bí m t cho anh, nh ng l i nu t l i, th t lòng xin l i anh!”, Phùng Nh t Nh t càng c m th y h i h n, phi n mu n không thôi.

Ng i nh Th m Hiên, bình th ng u ch i v i nh ng ng i có ng c p nh Th nh Th a Quang, m i ng i nói chuy n ch c n t chút ý t là trong lòng i ph ng ã hi u, ít khi g p ph i cách xin l i th t tâm th t ý th này, gi ng i u c a anh b ng tr nên đ u dàng h n, “ c r i, ã là chuy n c a nhi u n m v tr c r i, Th nh Th a Quang có bi t c ng ch ng sao, cùng l m là ch gi u anh vài câu mà thôi”, ng c l i, anh l i ph i d dành cô, “Em yên tâm i, tr c m t T Th i, ch c ch n anh s ph nh n, tình nguy n th a nh n ng i anh th m yêu là Th nh Th a Quang.”

Phùng Nh t Nh t b anh ch c cho b t c i, trong lòng b ng th phào, nh ng m t lát sau l i càng c m th y có l i, “Th t s xin l i anh! Là em không t t... em th t s không ng anh y l i l y chuy n này ra uy hi p anh.”

ó là th i gian r t lâu v tr c, khi cô ang là m t biên t p viên c n con cho trang m ng truy n tranh, coi công vi c là ni m vui, T Gia Th v n ch a i M . Lúc ó, hai ng i r t hòa h p. M t l n, tay c a Th m Hiên b th ng, nghe nói có th không c m dao ph u thu t c n a, nh ng Th m Hiên v n t i c i nh th ng ngày, th m chí còn l y cánh tay b th ng ra làm trò c i tr c m t

h . M i n g i u t ng anh không sao. Sau m t kho ng th i gian, vào m t d p tình c , Phùng Nh t Nh t b t g p anh u ng r u m t mình trong quán bar. ê m ó, Th m Hiên u ng không nhì u, nh ng l i say l t kh t, Phùng Nh t Nh t ph i a anh v nhà. Trên ng v , Th m Hiên c i r t iên cu ng, hát cho cô nghe, r i khóc lóc nói v i cô r ng, anh s t nay v sau không th làm bác s n m c nào! Cu i cùng, anh còn ng ng ngừng nói... anh ã t ng r t thích T Th i.

Khi y, Phùng Nh t Nh t kinh ho ng n h n bay phách l c, t ng t ném anh xu ng ng, suýt n a khi n anh gãy n t cánh tay còn l i. Ngày hôm sau, Th m Hiên t nh r u nói mu n giết cô đi t kh u, Phùng Nh t Nh t ph i th th t r ng tuy t i gi kín bí m t này cho anh, không nói cho ng i khác.

Nh ng lúc ó... T Gia Th i v i cô không ph i là ng i khác.

“**L**úc ó, em và T Gia Th ch i v i nhau r t thân, anh có th hi u vì sao em l i nói cho c u ta bi t”, Th m Hiên nói xong câu này thì d ng l i, tr m gi ng xu ng, khàn khàn nói, “Nh t Nh t em có th nói cho anh bi t, lúc ó em và T Gia Th ã x y ra chuy n gì không? T i sao b ng nhiên em l i i công vi c khác, còn c u ta l i i M ?”

“Không có gì, không x y ra chuy n gì c ”, Phùng Nh t Nh t ch ng h do d , gi ng nói nh nhàng, tr l i m t cách ng n.

Th m Hiên không nh n c, ch m t i u thu c, hút m t h i r i d i t t, mi ng càng ng chát.

“Em xem kìa, ã ng ý không nói chuy n kia v i ng i khác nh ng l i i nói v i T Gia Th . Chuy n c a em và T Gia Th l i không mu n nói cho anh. Em không công b ng”, Th m Hiên nh nh t nói.

Phùng Nh t Nh t b ng d ng c m th y m t m i, l i mu n nói n u môi l i bi n thành, “Xin l i!”

“Không có gì ph i xin l i c , chuy n tình c m v n không ph i là l ti t anh cho thì tôi áp. Nh ng anh ã c g ng bi u t toàn b t m chân tình c a mình, em không th không áp l i, n u không, anh c ng s r t m t m i!”, Th m Hiên bình th n nói, sau ó l n u tiên ng t máy tr c.

C ng trong màn êm y, có ng i m t m i ch m i u thu c, có ng i c m i n tho i b ng t d dang, ng ng n nhìn bóng êm bên khung c a s , có ng i l i n m trên gi ng b nh, ôm g i tr mình h t l n này n l n khác, còn Th nh gia thì l i là th i kh c m áp nh t trong m t ngày.

Th nh Th a Quang b ng món canh cu i cùng lên bàn, múc cho hai m con ang d a u vào nhau ch i game m i ng i m t bát ngu i, sau ó gi c h i r a tay r i r a n c m.

ng tác c a T Th i nhanh nh n h n con gái, cô r a tay xong ch y n bàn, ng i xu ng, v a b ng bát canh lên v a h i ông ch ng có tài b p núc nhà mình, “Ngày M i l m này, T Gia Th s n nhà mình dùng c m th t sao anh?”

“ m. T i lúc ó, em nh l o i Phùng Nh t Nh t n y”, Th nh Th a Quang x i c m cho cô, t lên tay, bùi ngùi nói, “M y n m nay, T Gia Th c ng không d dàng gì...”

“ c r i, em s h n Nh t Nh t t i!”, T Th i n m th m t mi ng cá s t chua ng t, mùi v th m ngon khi n cô híp c m t l i, c t gi ng ng t ngào h i u b p i nh n, “Không ph i anh nói không thiên v bên nào sao? Sao bây gi l i mu n ng v phía T Gia Th v y?”

“ âu có, ch mu n t o c h i cho hai ng i h nói rõ ràng, ng có làm r i tung m i chuy n lên n a, h i n ng i vô t i”, Th nh Th a Quang nói ng n g n.

B n nh Th nh Gia Tinh a s ch s cu i cùng ã r a tay xong, h n h ch y n, v a loáng thoáng nghe th y tên c a m nuôi thân yêu, li n nhanh nh u h i, “M nuôi ph i i xem m t ? Xem m t v i cha nuôi Gia Th sao?”

Cô bé c ng gi ng m mình, su t ngày lo l ng m nuôi nhà mình s không g i c. Th nh Th a Quang s n lúc ó cô nàng này c ng h i nh v y tr c m t Phùng Nh t Nh t và T Gia Th , bèn gi i thích tr c, “M nuôi và cha nuôi Gia Th c a con ã quen bi t nhau t tr c r i, lúc ó, con và m còn thành ph C, hai ng i y ã ch m sóc con m t n m.”

“Tr c kia cha m nuôi ã k t hôn c m t n m sao ?”, b n nh Th nh Gia Tinh ã lên ti u h c, hi u c r t nhi u chuy n.

Hai cha con nhà này nói chuy n v i nhau lúc nào c ng t o ra vô v n câu chuy n hài h c. Th nh Th a Quang c kh ng kh ng c ch p coi con gái mình nh ng i l n, chuy n gì c ng nghiêm túc gi i thích. T Th i tr c nay không qu n, lúc này làm b nh ang húp canh, cúi u c i tr m, ch t nghe th y Th nh Th a Quang nghiêm túc gi i thích cho con gái, “H ch a k t hôn, không

ph i nam n c bên nhau là u ph i k t hôn. K t hôn là chuy n l n c i, c n ph i có m t s i u ki n phù h p m i thành c.”

“Là b i vì cha m nuôi không sinh em bé úng không ?”, G u Nh r t ti c nu i nh ng c ng r t t t ng, “Gi ng nh cha và m bên nhau, sinh ra con, sau ó hai ng i m i k t hôn.”

Th nh Th a Quang không l i nào ch ng .

Khi Th nh Th a Quang k t hôn v i T Th i, G u Nh ã c b n tu i. a tr b n tu i ã b t u nh c m i chuy n, cho nên T ng giám c Th nh ã nh tr c là ph i u theo giai o n l ch s ent i này c i.

Ch ng m y ch c ã n Tết Nguyên tiêu, bu i chi u, Phùng Nh t Nh t cho m y thanh niên trong nhóm v tr c, m t mình cô hoàn thành công vi c m i tr v nhà.

Trong nhà, ng i thân h hàng ã gi i tán h t, nh ng tr ng h c c a Phùng Nh t Phàm s p khai gi ng tr l i, cha Phùng m Phùng u b n r n làm n cho c u mang i, ang t i m t t i m i trong nhà b p.

Phùng Nh t Nh t v nhà c n a ngày tr i, m Phùng m i b t chút thì gi ra h i cô có c n n gì lót đ không, b i Phùng Nh t Phàm i ch i ch a v , ph i i c u v m i có th n c m t i.

“Không , con ph i ra ngoài, t i nay con không n c m nhà âu m .”

M Phùng nh ra cô nói t i nay ph i n nhà Th m Hiên n c m, li n vui v g t u, không h i gì thêm n a, v i vàng tr vào b p.

T Th i nói s cho xe n ón Phùng Nh t Nh t. Trong nhà toàn mùi th c n, cô không ng i i thêm c bèn xu ng l u s m h n n a ti ng, ng bên ng i xe.

Tr i nhá nhem t i, ti ng pháo l t vang lên khi g n khi xa. ng ph có ph n v ng v , ng i i ng u v i vĩa tr v nhà n T t bên gia ình.

N u nh có m t mái nhà, m t ng i toàn tâm toàn ý i cô v , cô c ng s n lòng v i vĩa i trong gió l nh nh v y! Phùng Nh t Nh t b t hai tai l nh công.

Ph i ch ng nên mua cho mình m t c n nhà nh ?

Cô suy ngh n th t th n. Chi c xe con màu en tính n ng u vi t l t trong êm en, d ng l i tr c m t cô. Sau khi m c a gh sau ra, v a nh ng i thì cô è ph i m t ng i.

Phùng Nh t Nh t kinh ng c ng ng u lên, v a nhìn th y khuôn m t y, cô li n ra s c lùi v phía sau.

V m t T Gia Th còn l nh h n c chi c g ng tay da màu en ang mang trên tay. Anh n ú ch t vai cô kéo vào trong, r i nhào ng i óng c a xe l i, l nh gi ng d n dò tài x , “Lái xe!”

Xe v ng vàng lao v phía tr c, c ng i Phùng Nh t Nh t n m ngang trên ùi T Gia Th , ch t v t giấ gi a mãi không thôi.

T Gia Th m t tay gi ch t Phùng Nh t Nh t, cúi u nhìn cô phí s c vùng v y trên ùi mình. Khóe môi p trên g ng m t anh tu n kh nh ch lên, không còn b d ng m t l nh nh qu òi n c a m y l n tr c n a.

Ch ti c là Phùng Nh t Nh t không nhìn th y, b i m t cô ang úp xu ng phía d i.

Hai ng i ch ng ai nói v i ai câu nào, m t ng i ra s c vùng v y, m t ng i th n nhiên ghì ch t. Nh ng cô vùng v y k ch li t m t h i, s c m t v n i m nhiên c a anh d n bi n i, ch th y anh nhúu mày, gò má d n ng , ánh m t c ng tr nên không c t nhiên.

Không n r i! T Gia Th hít sâu m t h i, nghi n r ng r i buông tay ra.

Phùng Nh t Nh t t a nh con rùa u cái mai n ng n , t chi khua lo n l t ng i l i. V a c th t do, cô l p t c bò vào gh ng i bên trong. Trong lúc h n lo n, c ng chân cô không bi t á vào ch nào ó r n ch c c a T Gia Th , có v nh anh r t au, r i l i rên m t ti ng, âm thanh n ch á y v sâu xa.

Cô theo b n n ng quay u nhìn anh.

Cô vùng v y ên tóc tai qu n áo u r i tung, m t ng m t l p lánh n c, ng i ch m h m ó quay u nhìn anh. T Gia Th i t th , h m h c a tay ra, hung h ng y cô.

“Nhìn gì mà nhìn. Ng i yên y!”, anh g m nh .

Phùng Nh t Nh t b anh giầy vò t lúc lên xe n gi , r i l i b y cho l o, c ng b c mình ch ng kém, cô g m l i, “ th n kinh!”

Khi m ng ng i, Phùng Nh t Nh t ch có duy nh t câu này. Ngày tr c, b anh b t n t ghê g m, cô không ch u n i, c ng ch h n h n m ng l i anh m t câu.

Ch a t ng thay i.

ôi m t p c a T Gia Th nghiêng nghiêng li c v phía cô, v m t có chút c ý và vui m ng. Có i u t th ng i c a anh có chút k qu c, b t chéo chân, m t chân nh c lên r t cao, nh ang mu n che gi u cái gì ó.

Lúc này, b u không khí tr nên yên t nh tr l i khi n ng i ta c m th y không c tho i mái, Phùng Nh t Nh t nhìn anh, “Sao l i là anh?”

Ch ng ph i là T Th i nói xe c a Th nh gia s n ón cô sao?

T Gia Th c m th y r t nóng, h c a kính xu ng thì l i b gió lùa vào khi n lòng anh r i b i, nên c ngh ch c a kính lên lên xu ng xu ng.

“Tôi n m t anh Th a Quang”, anh ngh ch c a xe, b d ng d ng d ng, “Em cho r ng tôi mu n n ón em sao?”

Hi n gi , i u mà Phùng Nh t Nh t không ch u n i nh t chính là gi ng i u này c a anh, v i ph nh n, “Em không dám!”

T Gia Th chau mày, ch t tr ng m t v i cô, nh ng cô l i c ý nhìn v phía tr c, không thềm ngó ngang gì n anh.

T Gia Th nheo m t há mi ng c n tu t chi c g ng tay da màu en k t h p v i áo khoác ngoài màu en có hai hàng cúc màu vàng, r i a tay ra nheo m t cô.

G y i r i, tr c kia nheo nheo y th t... nh ng mà v n r t m m m n, nheo th này c m th y th t th a mãi!

Phùng Nh t Nh t không ng t nhiên b anh nheo má, còn không ph i là ki u nheo trêu ùa, mà là nheo mãi không buông, nhào i n n l i... Cô v a ánh tay anh v a t c gi n hét l n, “T Gia Th !”

Lúc này, T Gia Th ã không nh n n i n a, nh ch mi ng phá lên c i thích thú. Trong ánh sáng l m c a êm u xuân l nh giá, m t anh sáng r c, n c i v n p nh x a.

Hai ng i m su t d c ng, lúc chui ra kh i xe khó tránh qu n áo có chút x c x ch. T Gia Th khóe mi ng ong y ý c i, ánh m t th a mãi. Phùng Nh t Nh t khuôn m t b ng, m t long lanh n c. Th m Hiên ng trên b c thang tr c c a nhà Th nh gia, s c m t m m h t nh s c tr i lúc này.

T Gia Th túm l y kh n quàng c c a Phùng Nh t Nh t, lôi x nh x ch v phía tr c. Phùng Nh t Nh t c gi kh kh l y chi c kh n, thà ch t không buông, ánh m gào thét, v a ng ng u lên, hai ng i li n nhìn th y Th m Hiên ang ng trên b c thang, b ng ch c ngây ng n c ng i.

Th m Hiên c i, gi ng i u bình th n nói v i Phùng Nh t Nh t, “Em i n tho i nhà sao? Anh g i i n thì Nh t Phàm nghe máy, nói em ã ra ngoài r i.”

Anh nói n i n tho i, u óc Phùng Nh t Nh t c ng ch ngh n i n tho i, li n s so ng trong túi, o não “ây da” m t ti ng. Nh ng T Gia Th nghe th y v y l i t t buông tay, ý c i trên khoe môi c ng t t ng m.

“Th o nào!”, anh quay m t l nh l ng ném cho Phùng Nh t Nh t hai t này.

Th o nào l i h i “Sao l i là anh?”, thì ra ã h n v i Th m Hiên tr c.

Th nh Th a Quang hao tâm t n trí bày b c c di n tác h p cho hai ng i, nh ng cô l i h n Th m Hiên n phá r i!

T Gia Th t c n m c vi n m t c ng au rất, anh vung tay qu ng chỉ c kh n vào m t Phùng Nh t Nh t r i b c lên b c thang, khi l t qua Th m Hiên, ánh m t hai ng i àn ông giao nhau trong phút ch c. T Gia Th ch m rãi eo g ng tay da màu en vào, ánh sáng trong m t còn sáng h n hai hàng cúc vàng trên áo khoác c a anh. Th m Hiên ch li c nhìn anh b ng ánh m t nhàn nh t, chân không d ng b c, ti p t c i v phía Phùng Nh t Nh t.

Phùng Nh t Nh t b qu ng kh n quàng c vào m t, m m t ra thì Th m Hiên ã ng tr c m t nét m t nhàn nh t, không rõ c m xúc gì.

Cô có chút lúng túng nhìn Th m Hiên, m c dù v a r i luôn ch ng c l i T Gia Th nh ng lúc này, cô l i c m th y nh b anh bóc tr n i u gì ó.

“Anh n r i!”, cô không bi t r ng, ng i nh n c l i m i t i nay v n d ch có T Gia Th và cô.

Th t ra, Th m Hiên bi t c tin này t G u Nh . Tr ng h c c a G u Nh t ch c ên b nh vi n ki m tra s c kh e, thiên kim nhà T ng giám c Th nh ng nhiên ph i do vi n tr ng i nhân ích thân s n sóc. Th m Hiên c tình gài b y r i c i híp m t vài cái, cô bé a tuôn ra tu t tu n tu t.

Th m Hiên hi u cách làm c a Th nh Th a Quang, ng i sáng su t u có th nhìn ra c tình duyên dang d gi a T Gia Th và Phùng Nh t Nh t.

Nh ng Th nh Th a Quang giúp T Gia Th không có ngh a là s c n tr n Th m Hiên, cho nên, t i nay anh c ng ã n.

T ng giám oc Th nh áng th ng hoàn toàn không bi t cô nhóc buồn chuy n nhà mình ã nói gì, anh c ng gi ng nh T Gia Th , t ng r ng Phùng Nh t Nh t g i Th m Hiên t i. Nh ng gi a T Gia Th và Th m Hiên, anh v n có ý trung l p, ng i n nhà u là khách c .

Th t ra, h u là b n bè quen bi t nhau ã nhi u n m, h n vô th ng c a T Gia Th c ng nh c m b a. Ti p theo là m t b a c m vô cùng náo nhi t. Lúc chúc r u, Th nh Th a Quang c ý phùng Nh t Nh t m i T Gia Th m t chén, ý mu n xóa b hi m khích lúc tr c.

Nh ng Phùng Nh t Nh t c c m chén r u ng ó, còn T Gia Th l i qu ng cho cô m t khuôn m t l nh lũng. i Phùng Nh t Nh t l ng l ng u ng c n ng i xu ng, m i ng i nói nói c i c i kh a l p i b u không khí t nh t ó, anh m i m t mình t rớt t u ng, chén này n i ti p chén khác.

T Th i vi n c l y thêm n, ch y vào b p, kéo theo t ng giám c nhà cô ra h i, “T Gia Th làm sao v y?”

Th nh Th a Quang c ng c m th y khó hi u, “M y n m nay n c ngoài c u y bi u hi n r t t t, l n này tr v l i nh bi n thành ng i khác v y... Ch ng hi u sao g p Phùng Nh t Nh t l i tr thành b d ng ó?”

T Th i t c gi n thay cho b n mình, “Th t úng là! Em b o Nh t Nh t ng ý n anh ta! N u anh ta l i gây s n a, anh ph i x lý ngay y!”

Th t ra, Th nh Th a Quang ôm m vi c không âu này vào ng i c ng u vì T Th i. Anh v i cúi ng i hôn lên trán cô v ang t c gi n, d u dàng d dành, “ c, anh s x lý c u ta.”

Trong phòng b p, có hai ng i ang tình t ng t ngào, phòng khách bên ngoài c ng r t náo nhi t. G u Nh m b karaoke gia ình mà T Gia Th t ng cô bé h i T t, qu n l y cha nuôi Gia Th b t anh hát cùng.

T Gia Th t ng tung hoành hai gi i th i trang, gi i trí thành ph G, lý do giành c vòng nguy t qu “công t s m t thành ph G” không ch d a vào khuôn m t và gia th c a anh. T i thi u gia n nh u, ch i b i u x p h ng cao th , gi ng hát c ng hay tuy t. Tr c kia, gi ng hát anh vô cùng trong tr o. Bây gi , tr i qua n m tháng, gi ng hát y có thêm ph n ch ng ch c, sau khi u ng r u l i có chút khàn khàn.

Bài hát thi u nhi ti t t u trong sáng l i c anh hát thành giai i u tri n miên dai d ng, khi n ng i ta tan nát cõi lòng.

Phùng Nh t Nh t u ng h t chén r u b T Gia Th ph t l , lúc này, u óc ã h i choáng váng, cô d a vào sô pha bên c a s , th ng i ra. Bên ngoài, b u tr i y sao d n ph xu ng, s c êm ngây ng t, mê say lòng ng i... Lòng cô c ng ch t ch a m t m nh tr i êm, nh ng ch ng có ánh sao nào l p lánh chi u r i.

Ch p ch n trong c n miên man, cô luôn c m th y có ng i ang nhìn mình, nh ng khi cô nhìn qua l i ch th y G u Nh ang nh y múa hát ca, Th m Hiên

khoanh tay ng ó nhìn G u Nh , T Gia Th ... ng i cách cô r t xa, s c m t l nh l ng, dáng v nghiêm túc ng m nhìn ch u hoa trên bàn trà.

Phùng Nh t Nh t th y lòng bu n chua chát, gi ng hát v a r i c a anh khi n cô nh l i bu i t i hôm anh t tình. T i ó anh a cô lên nh núi t pháo bông, lúc xu ng núi, anh ã cõng cô.

ó là l n u tiên trong i có ng i cõng Phùng Nh t Nh t. H i nh , cô luôn th y cha m cõng Nh t Phàm, ngoài mi ng không dám nói, nh ng trong lòng cô ng ng m bi t bao! n t n khi ó, cô m i t n h ng c m giác c ng i khác cõng trên l ng là nh th nào.

i b là vi c c n ph i làm n cùng, ch u m t m t b c s t i ng n ích n h n m t chút. Nh ng n m bò trên l ng ng i khác, ôi chân không c n ph i b c i c ng có th t i n v phía tr c, quang c nh hai bên t t l t v phía sau, con ng i s tr nên th t nh nh m, trong lòng c ng vô cùng th a m n. C m giác này... h n là “ng i mát n bát vàng”?

Chàng thanh niên T Gia Th nhi t tình thu n khi t chính là ng i ã mang n cho Phùng Nh t Nh t c m giác c “ng i mát n bát vàng” tuy t v i nh th .

n m t tu i nào ó, em s bi t nh ng tháng ngày cô n l bóng th t khó kh n bi t nh ng nào! D n d n em s ph i n m tr i mùi v c a n i cô c, và r i th i gian g c a, ánh b i lòng kiêu h n trong em.

Ngang qua m t giao l nào ó, em s c m nh n c r ng, ng i có th cùng em chuy n trò thâu êm ngày m t ít i, em c m th y chán ghét khi n i cô qu nh c bám ri t l y mình, và mu n tìm m t ng i yêu em g i g m qu ng i còn l i.

Gi ng nam tr m m, ngân nga.

Phùng Nh t Nh t suýt chút n a thì r i n c m t.

Nh ng khi cô h t ho ng quay u l i nhìn, không ph i là chàng thanh niên T Gia Th .

Mà là Th m Hiên.

Th m Hiên ang hát: *Li u có bao nhiêu ng i có th cùng anh i h t ch ng ng? Ng i nguy n cùng anh i tr n m t i l i càng ít i. Ph i ch ng kh c c t ghi tâm ch ng h quan tr ng n th . Cu i cùng thì anh c ng i c em, th t may m n làm sao khi anh v n ch a b cu c!*

Cách h n n a phòng khách, ng n b i G u Nh hai tay ang b ng l y m t và T Gia Th ng i yên b t ng, Th m Hiên m m c i nhìn v phía Phùng Nh t Nh t, kh hát.

Cu i cùng thì anh ã i c em! Suýt chút n a anh ã v t m t em r i!
G p c em th i kh c p nh t, coi nh ã không ph lòng mình. Cu i cùng
thì anh ã i c em!

Bài hát này là nh c chuông di ng c a Phùng Nh t Nh t. Sau khi nghe th y,
Th m Hiên còn ch gi u, nói cô thềm l y ch ng. Khi y, v a nói đ t l i anh ã
l ãng ngâm nga vài câu, Phùng Nh t Nh t vô cùng kinh ng c!

Lúc ó, Th m Hiên ang lái xe. Xe đ ng tr c èn , anh gác tay lên vô
l ng, ngón tay thon dài nhàn nhã gõ r t có ti t t u, quay u nói v i cô, “Sau
này anh s hát cho em nghe.”

Không ng l i là hôm nay.

Anh c è th p gi ng, nh ng t ng câu t ng l i r t rõ ràng, ti ng hát ch m
vào lòng ng i r i vang v ng l i t ng h i. Ng i àn ông tu i nh anh, l i
ng c p th này, làm nh ng chuy n quy n r linh h n ng i khác m i v ng
vàng làm sao.

Bên c a phòng n, Th nh Th a Quang trông th y c nh t ng tr c m t b ng
nh n ra s vì c l n này qu th t hóc búa, th dài r i th p gi ng nói v i T Th i,
“Xong r i, Th m Hiên th t lòng r i.”

Mà phía bên sô pha, T Gia Th nhìn Phùng Nh t Nh t ch m chú, cô ng i
cách anh n a gian phòng khách, ng n b i Th m Hiên ang tình n ng. Ánh m t
T Gia Th l nh nh b ng.

Th m Hiên c ng coi nh ã t ng l n l n ch n tình tr ng. Cái thu m i
tám ôi m i theo u i b n gái c ng ch a t ng t n s c nh th này. Hôm nay,
anh làm chuy n này tr c m t b n thân t thu nh mà n chính còn ch a r i l
r i l p t c nh y vào lòng anh, th t s khi n anh vô cùng u s u, phi n mu n.

Anh ng i trong sân, tay vân vê lon bia, ôi m t u bu n ng c nhìn tr i sao.
M t lát sau, gh t a bên c nh kh ng, anh nhìn ng i v a n, lòng d u l i, c
ý trêu ch c cô, nh n mảy l l i, “V a r i b anh làm cho c m ng r i ch gì?
Anh h p đ n không?”

Phùng Nh t Nh t không nh n c c i, thành th t g t u th a nh n, “Vô
cùng h p đ n!”

Th m Hiên c i c ý, nh ng sau khi nh p m t ng m bia, n c i trên môi
l i nh t đ n, còn kh th dài.

Phùng Nh t Nh t th y anh th dài, bèn a m t nhìn. Th m Hiên quan sát
b i cây xanh đ i ánh tr ng trong v n, nhàn nh t nói, “Em nói t i nay có h n,
là h n v i T Gia Th ?”

“Không ph i”, Phùng Nh t Nh t l c u, “Em ch không mu n theo anh v nhà n c m.”

M c dù Th m Hiên ã chu n b tâm lý t tr c, nh ng v n b ngh n h ng, có chút kinh ng c quay u nhìn cô.

Cô gái này anh hi u quá rõ, nhất gan, s phi n ph c, do d ch n ch , th t hi m có lúc th ng th n tr c ti p nh v y. Th m Hiên có chút au lòng.

Ngay c v trí khi n cô do d m t chút thôi, anh c ng không có sao?

B t n th ng lòng t tr ng r i...

Anh không lên ti ng, l ng l ng i trong bóng êm d i ánh tr ng, ngh ch ngh ch lon bia. Ánh sáng t c n phòng cách ây không xa r i vào g ng m t nhìn nghiêng khi n dáng v m bu n càng tr nên mê ng i. Phùng Nh t Nh t bi t là chuy n này r t áng ti c, bi t anh th t s r t t t, nh ng... dù r ng ng i nguy n cùng mình i h t m t i vô cùng ít i, nh ng i u t ng kh c c t ghi tâm th t s không quan tr ng sao?

T i sao n bây gi cô v n th i gian c a mình trôi hoài lãng phí?

Ngh n ây, cô c ng không c m th y hành ng ti p theo c a mình iên cu ng gì cho l m.

“Anh nói em không công b ng, em th a nh n. Công b ng mà nói, anh h p đ n h n T Gia Th . Anh t t nh th nào, phù h p yêu ng th m chí là k t hôn ra sao, c m t l a ch n nh anh, th t s không d dàng, nên tr n tr ng n nh ng nào... em hi u quá rõ”, Phùng Nh t Nh t quá s hã, c ng quá kích ng, gi ng cô ã khàn, l n u tiên trong cu c i cô to gan l n m t nh v y, “Nh ng Th m Hiên à, tình c m sao có th là chuy n công b ng c? Anh yêu c u em công b ng, là b i vì anh không h yêu em.”

Anh t tình v i cô, nh ng ch ng h suy ngh xem cô có tâm vi c anh t ng thích ng i b n t t c a mình hay không, b i vì anh không tâm, gi ng nh anh không có cách nào tâm n T Gia Th . Ngày hôm ó, trong phòng ngh b nh vi n, anh a trà s a cho cô, bình th n trêu ch c cô. Khi y, anh bi t rõ cô v a t ch T Gia Th i ra, nh ng cô có th nhìn ra c anh không lo l ng chút nào, c ng không ghen t , mà ch ng nên làm th nào th hi n u i m c a mình cho cô th y.

Ng i àn ông này chín ch n bao dung, u tú, thâm tình, chân thành nh ng anh không h yêu cô. Cô t ng c m t ng i đ n toàn tâm toàn ý yêu, nên cô bi t, tình yêu là nh th nào. Th m Hiên không yêu cô.

“Nh t Nh t”, Th m Hiên qu th t có chút b t ng , ng m ngh r i nói, “Anh th a nh n nh ng i u em nói... nh ng anh t ng r ng em có th hi u c i u này, dù sao... chúng ta u không ph i là ng i không có quá kh .”

“Em hi u, nh ng em v n tâm, r t tâm”, Phùng Nh t Nh t ng i trong gió êm mùa xuân l nh bu t, kh nói, “Em hi u anh không yêu em, b i vì em c ng không yêu anh. M c c m m n mà chúng ta dành cho nhau ch c c ng t ng ng, i u này r t công b ng. Nh ng em tâm vì c rõ ràng anh không yêu em, nh ng l i hành ng nh th r t thâm tình. Anh bi t s c h p d n c a mình, anh dùng nó cu n hút em, chinh ph c em. Anh c m th y ó là theo u i?”

“ úng v y, ây là cách theo u i c a anh”, l ng ng c Th m Hiên có chút khó ch u, nói m t h i.

Phùng Nh t Nh t kh l c u, “Em th y anh luôn mu n nh c nh em r ng anh là s l a ch n t t nh t c a em. Em không thích ki u nh c nh ó.”

Em t ng yêu, em bi t nó p nh ng nào, anh kêu em v t b , dù là vì h nh phúc n a i còn l i c a mình... em không làm c.

Th m Hiên t lon bia ã u ng c n lên bàn, ngón tay thon dài kh ch m vào lon, anh c m th y gi phút này, trái tim mình gi ng nh lon bia r ng y, gió th i m t cái là có th r i xu ng t, âm thanh vang d i.

V y c ng t t, trong lòng anh an i mình, dù sao cô ã ch u nói l i th t lòng, coi nh ã m r ng lòng mình v i anh r i.

“Anh hi u r i”, anh nói, “Em c m th y tình c m anh dành cho em không chân thành.”

Phùng Nh t Nh t im l ng, không ph nh n.

“Xin l i, là anh không t t”, Th m Hiên d u dàng nói, “C ng là do anh ngh em quá t ng tr i, dày d n kinh nghi m r i, nh ng r t cu c, em v n ch là m t cô bé, trong lòng còn m m ng... Anh già r i, mu n tìm m t ng i s ng an bình qua ngày, nên t ng r ng em c ng ngh nh v y. Xin l i, anh ã không ngh chu áo.”

“C ng không ph i...”, Phùng Nh t Nh t b anh nói v y, c m th y h i ng i ngùng.

“Nh ng có m t chuy n, em ng oan cho anh”, Th m Hiên nghiêm túc nói, “S theo u i và quy n r c a anh i v i em là nghiêm túc. N u em c m th y anh yêu em ch a n m c sâu m, ó là b i vì anh ch a t ng yêu. Em không th b i vì anh l n tu i, mà ng m cho r ng nh ng tâm t c a anh u là th o n.”

L i này c a Th m Hiên... khi n trái tim Phùng Nh t Nh t kh run lên l y b y, b ng ch c quên m t b n thân ph i nói gì, ch bi t ng n ng i nhìn anh.

Th m Hiên xoa xoa tóc mái c a cô, “Chúng ta vào thôi, ng i lâu nh v y ch c em l nh r i.”

H n chín gi tan cu c. M i ng i u u ng r u, T Gia Th có tài x còn Th m Hiên t lái xe n. Th nh Th a Quang s p x p tài x c a anh giúp Th m Hiên lái xe tr v . T Th i không bi t T Gia Th i ón Phùng Nh t Nh t, lúc này nghe v y li n nói v i Th nh Th a Quang, “V y ai a Nh t Nh t v ?”

Th nh Th a Quang ch c i mà không nói, còn b n nh Th nh Gia Tinh ch i v i T Gia Th c bu i l i c t gi ng ng t ngào, “Cha nuôi Gia Th a m nuôi v nhà!”

Ng i l n ai n y u mang tâm s trong lòng nên im l ng. Th m Hiên m l i tr c, phong nh nhàng nói v i T Gia Th , “V y thì, Gia Th , phi n c u r i!”

T Gia Th khoác áo khoác ngoài màu en lên vai, eo g ng tay da màu en, nghe th y v y bèn ng c m t lên, l nh lòng nói, “Không có gì, dù sao tôi c ng t i n ng... tránh cô y l i u i theo âm vào tôi n a.”

Phùng Nh t Nh t th t s r t mu n nói mình có th t v ! Th m Hiên i n tr c m t cô, kh nói, “Anh i tr c ây, v n nhà thì nh n tin cho anh, anh s g i i n cho em.”

Tr c m t m i ng i, Phùng Nh t Nh t không ành lòng Thâm Hiên m t m t nên mi n c ng g t u. Th m Hiên ch nh l i kh n quàng c cho cô, c i r i xoay ng i r i kh i.

Th nh Th a Quang bên c nh th y v y, th m ngh : Gia Th v n còn non l m, nhìn Th m Hiên kia kia, chiêu “l y l i ti n” s d ng thành th o, c m thú c ng không b ng th kia c mà!

Trên ng tr v nhà, b u không khí r t yên t nh, không ai lên ti ng. T Gia Th tao nhã, ngay ng n trong xe, ánh m t n ng tr u suy t nhìn ra ngoài. Phùng Nh t Nh t không dám trêu ch c anh, ch yên l ng.

Không bao lâu sau, xe t t d ng l i d i l u Phùng gia. Phùng Nh t Nh t th phào nh nhỡm, ang nh xu ng xe thì vai b ng i ta ghì ch t. Cô ngo nh u l i nhìn, th y bàn tay eo g ng da màu en ang t trên túi xách c a cô. Cô dùng s c gi t ra l i b T Gia Th l nh lòng tr ng m t c nh cáo.

Ch t nghe T Gia Th nhàn nh t nói, “Cho c u tan ca y, tôi t lái xe v .”

Sau ó tài x li n r i i.

Phùng Nh t Nh t ho ng h t, “Anh làm sao v y? V a r i anh u ng r u, không th lái xe!”

T Gia Th quay u nhìn cô, m t sáng nh sao, “V a r i em và Th m Hiên nói gì trong sân v y?”

“Không có gì.”

“Phùng Nh t Nh t!”, T Gia Th nh n gi ng.

Gi ng nh tr c kia, m i khi t c gi n là anh l i g i tên cô, nh ng ngày tr c, m i l n th này anh u nh n nhác. Tr c kia, Phùng Nh t Nh t nhát gan là th , ch c n anh dùng gi ng i u này g i, cô li n th a hi p.

Nh ng bây gi , gi ng i u c a anh v a tr m th p v a l nh lòng, nghe còn nguy hi m h n ngày tr c g p tr m l n, nh ng cô ã không còn d d dàng u hàng nh v y, “Em và Th m Hiên nói gì thì ó là chuy n gi a em và anh y, em không c n thi t ph i khai báo v i anh. T Gia Th , anh ch a v y? Dù không th làm b n bè, chúng ta c ng không c n thi t ph i làm k thù ch ?”

D u sao thì chúng ta ã t ng t t p nh v y.

Nh ng l i này cô không nói ra, nh ng d ng nh T Gia Th l i có th nghe th y, ánh m t anh càng ngày càng sáng r c, l p lánh s c màu, khi n ng i ta ph i ngây ng t, m say.

Phùng Nh t Nh t r t mu n a tay ch n lên ng c mình. B anh nhìn ch m ch m th này, nh p tim c a cô hoàn toàn không ch u s kh ng ch c a b n thân n a r i.

Ánh sáng y ngày càng xích l i g n, m ng tr i êm trong lòng cô b ng có thêm ánh sao l p lánh. H i th nóng b ng c a anh ph vào m t cô, càng ngày càng nóng, s c sôi c m t b u tr i sao trong lòng cô, ánh sao r c r , muôn vàn l p lánh. Môi cô tê d i vì b anh c n. Phùng Nh t Nh t c m th y n i y không còn là môi cô n a, mà là trái tim cô, trái tim b nghi n n nhói au, khi n ng i ta không nhìn c mà run r y.

Th i gian ch ng còn t n t i, trong kho nh kh c này, c th gi i c a cô ch có anh.

T Gia Th g m nh m cánh môi cô, r t lâu. Sau khi chi m o t c ôi môi y, anh không còn hung h ng nh tr c n a, th m chí n hôn y nh còn chât ch a t i h n. Cô kh ng, anh l p t c a tay ra nâng m t cô lên, không cho tr n ch y.

Mùi v kích thích c a g ng tay da càng t ng thêm nhi t cho n hôn này. Phùng Nh t Nh t c m th y s c l c c a mình ã b anh hút ki t, m hôi túa y l ng, v a nóng n c v a bí bách, s p không th n i, nh ng l i... b n r n không n buông ra.

Khi nh th n l i, cô không bi t mình ã ph ng i vào vai anh t lúc nào, hai ng i ôm nhau r t ch t, T Gia Th th g p n ng n .

“Tôi nghe th y r i”, gi ng nói c a anh v a th p v a nóng, gi ng i u h n n th u x ng mà s c sôi nhi t huy t, “Em ã t ch i anh ta! Em nói em không yêu anh ta!”

u óc Phùng Nh t Nh t b ng tr nên trông r ng, trìn, c s c ngh : Mình ã nói v y sao?

T Gia Th h i nghiêng m t dáng v thân m t l i có chút t i h n c m t vào cô, “Em c ý g i anh ta n là t ch i anh ta, úng không?”

“Không ph i”, Phùng Nh t Nh t hoang mang, “Em không g i anh y n.”

T Gia Th v a nghe câu tr c ã n i gi n, nghe thêm n câu sau m i không bóp c cô. Anh thoáng ngh ã hi u, h m h c, “Th m Hiên, cái tên m t ng i d thú kia!”

M ng ng i là không úng, Phùng Nh t Nh t y anh ra, nhìn anh b ng ánh m t không ng tình.

T Gia Th không s cô, li c m t nhìn, v m t s m sì, l nh gi ng h i, “Em và tên m t ng i d thú kia ã làm gì ch a? Lên gi ng ch a?”

Phùng Nh t Nh t th h t ra, không nói gì, quay u lao xu ng xe. T Gia Th l i gi mánh khóc c , túm l y quai túi xách c a cô r i kéo l i.

Anh nh con g u ôm l y cô t phía sau, c ng i è lên cô, vùi m t vào trong c áo cô, hít m t h i th t sâu, th p gi ng nói, “Tôi n nói b y b ... tôi bi t, em s không nh v y âu!”

Phùng Nh t Nh t ph n n c n môi, không lên ti ng.

M t lát sau, gi ng anh r u r u, mang theo nét m ng vui th a mẫn c kìm nén nh ng không c, “Có ph i em... v n luôn i tôi quay v hay không?”

Dù ch a có b t u ã k t thúc, nh ng em ch a t ng yêu ai khác, úng không?

Dù nh ng n m qua ch ng th t qua l i, nh ng em luôn nh n tôi, úng không?

Dù c hai ch a t ng trao nhau l i h n c, nh ng em... luôn i tôi, úng không?

Phùng Nh t Nh t n c m t nh t nhòa hoen mi!